

13-20 oktober / Walcheren: WK KUSTVISSEN 2012

Kom kijken!

De Walcherse stranden met de typerende palenrijen zijn het toneel van het WK Kustvissen 2012.

WORLD CHAMPIONSHIPS SHORE ANGLING 2012
MEN & WOMEN
13 - 20 OCTOBER
VEERE THE NETHERLANDS

Met het WK Kustvissen 2012 (voor zowel heren als dames) dat van 13 tot en met 20 oktober vanuit Veere plaatsvindt in het vooruitzicht, reisden we af naar de Walcherse stranden. Dat deden we samen met Frank Dekker. Hij is een van de vissers die in Zeeland als lid van het Nederlandse herenteam deelneemt. In dit artikel blikt hij vooruit op het WK Kustvissen.

TEKST FRANK DEKKER FOTOGRAFIE ROB KRAAIJEVELD
ILLUSTRATIE EMIEL VAN DIJK

Resultaten uit het verleden bieden uiteraard geen garantie voor de toekomst, maar aan het WK Kustvissen in eigen land bewaren we als Nederlanders erg goede herinneringen. In 1990 won Wil Franken individueel de wereldtitel en in 2002 won ik met HSV de Zeenaald het WK voor clubteams. Zoals gezegd bieden deze successen geen garanties voor het WK in oktober. Maar ze laten wel zien dat er sprake kan zijn van een thuisvoordeel. En dan niet in de vorm van massaal opgekomen publiek dat de vis als het ware aan de onderlijnen van de Nederlandse deelnemers schreeuwt. Je moet hierbij vooral denken aan stekkennis, bekendheid met de te verwachten vissoorten

en het inspelen op de actuele omstandigheden.

STEEKENNIS

De wedstrijden van het WK in oktober worden gevestigd op een aantal parcoursen langs de Walcherse kust. Met zo'n tachtig deelnemers bij de heren (16 landen x 5 man) is een wedstrijdparcours van zo'n twee kilometer nodig. De Walcherse kust wordt gekenmerkt door stranden van 100 à 200 meter breed die worden gescheiden door in zee staande palenrijen. Doordat de vaargeul zich op verschillende afstanden van het strand bevindt en de palenrijen verschillend van lengte zijn, is elk strandje weer anders. Dat wordt bevestigd door de enorme verschillen in vangsten op de strandjes tijdens diverse

wedstrijden in de afgelopen jaren. Afhankelijk van de aanwezigheid van muien, zandbanken en al dan niet diep water binnen werpbereik, zal de strategie moeten worden bepaald.

KANTELPUNT

Net als tijdens het in april 2002 gevestigde WK is er ook nu sprake van een visserij die alle kanten op kan gaan. Toen zaten we in de periode dat we net afscheid namen van de wintervisserij op wijting, gul en schar en de komst van zomergasten zoals zeebaars, bot, schol en tong zich aandienende. Bij het aanstaande WK zal er juist van een omgekeerde situatie sprake zijn. In oktober zullen de echte zomergasten zoals geep, makreel en fint verdwenen zijn. Maar dit hoeft zeker

nog niet het geval te zijn voor de zeebaars, schol en tong. Daarbij komt de bot eigenlijk het gehele jaar wel in onze kustwateren voor. Afhankelijk van de watertemperatuur zullen ook de wijting en schar rond oktober weer de kustwateren opzoeken. In dit artikel zal ik mijn manier van vissen per vissoort behandelen.

De onderlijnenboeken zijn gevuld met diverse typen onderlijnmontages.

ZEEBAARS

Bij wedstrijden voeren scholenbaarsjes van 20 tot 35 cm de boventoon. De manier waarop op rondvis zoals zeebaars wordt gevestigd, is de laatste jaren sterk beïnvloed door technieken uit Zuid-Europese landen zoals Portugal. Een goed voorbeeld daarvan is de circa 4,5 m. lange onderlijn met drie sleeplijnen van zo'n 2 meter lengte. Hierbij wordt

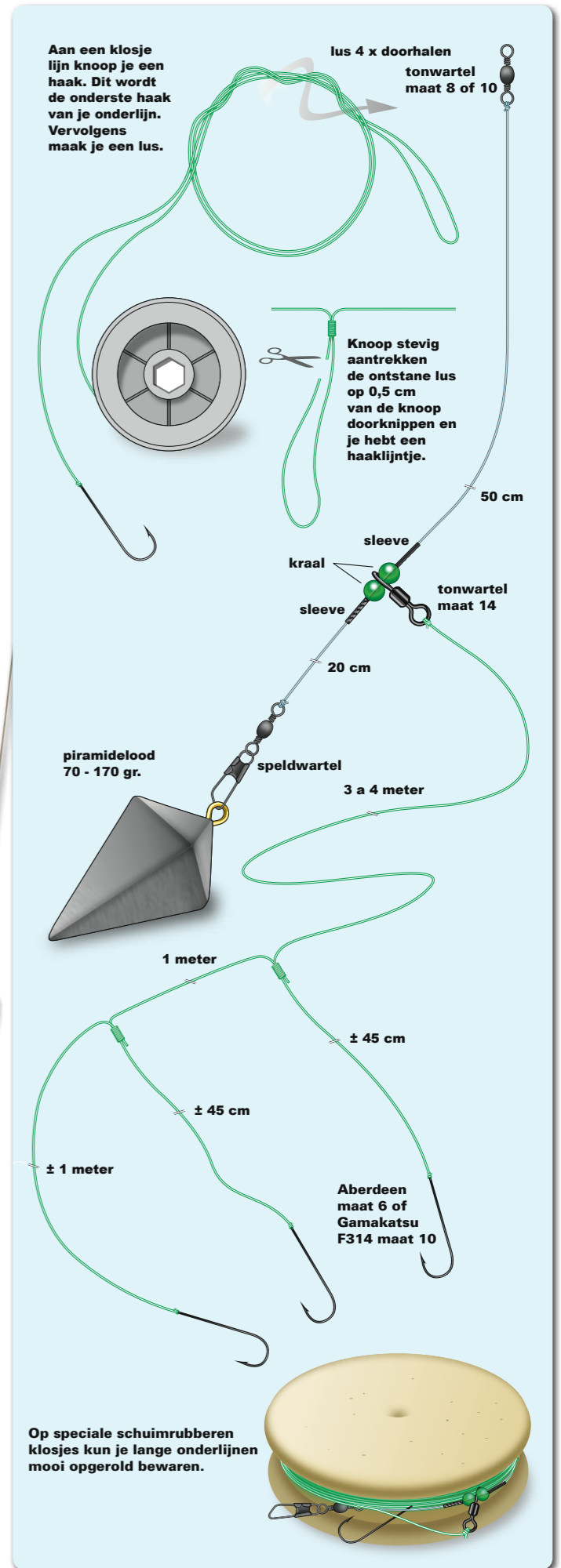
met twee haaklijnen boven en één onder het lood gevestigd. Het voordeel van lange haaklijnen is dat de aanwezige stroming en golfslag het aas – kweek- of slijkzagers – op een natuurlijke manier in beweging brengen. Afhankelijk van de windrichting, windkracht en hoe ruw de zee is, dien je de dikte van de haaklijnen aan te passen. Want het is natuurlijk niet de bedoeling dat ze tijdens

Zuid-Europese zeebaarstechnieken als lange onderlijnen en foam zijn inmiddels ook bij ons bekend.

FOAM

Bij de visserij op zeebaars, makreel en fint kun je gebruik maken van foam op de haaklijn. Dit zorgt ervoor dat de beaasde haak als het ware gaat zweven in het water zodat je een nog natuurlijker aaspresentatie krijgt. Het stukje foam mag een diameter hebben van maximaal 15 mm en wordt bevestigd op zo'n 10 cm afstand van de haak. Dit kan terwijl de haak al aan de lijn is bevestigd. Prik de haak aan het ene uiteinde in het foam en laat de haakpunt er na een halve centimeter aan de zijkant weer uit komen. Op die plek trek je de haak helemaal uit het foam en zorg je dat je ongeveer 10 cm lijn beschikbaar hebt. Vervolgens draai je het stukje foam een halve slag en steek je de haakpunt op 0,5 cm voor het andere uiteinde van het foam er weer in om de haak er aan dat uiteinde weer uit te laten komen.

Het WK Kustvissen vindt plaats rond springtij. De harde stroming maakt dat de loodkeuze een belangrijke rol zal gaan spelen.

de worp vele malen rond de onderlijn draaien en zo hun vangkracht verliezen. Bij een stevige wind recht van voren en een ruwe zee, kies ik voor dikkere haaklijnen van plusminus 30/00. Bij rustig weer is dat zo'n 22/00.

DE PORTUGEES

Een andere, misschien nog wel populairdere, onderlijn is die waarbij met alle haken achter het lood wordt gevist. Deze werd als eerste toegepast door de Portugese teams en wordt daarom ook wel 'de Portugees' genoemd. Soms is deze onderlijn wel 10 meter lang, maar zelf gebruik ik vaak lijnen van 5 à 6 meter lengte. Ook deze montage is voorzien van drie haken. Het inwerpen van deze onderlijnen is zeker niet eenvoudig. De kunst is om deze lijn mooi gestrekt in het water te krijgen – iets waar de Portugezen ware meesters in zijn. Aangezien bij de worp de kracht op het lood in plaats van de onderlijn komt te staan, kan deze zeer dun – in lijndiktes van 15/00 tot 25/00 – worden genomen. Je kunt er ook voor kiezen de onderlijn taps (dus steeds dunner) uit te laten lopen. Nog meer dan bij de hiervoor beschreven onderlijn, is de kracht van deze montage

dat het aas zeer natuurlijk wordt aangeboden.

VOORDELEN

Het vissen met de genoemde technieken biedt enkele voordelen. Zo kan de vis de beaasde haak die wordt gevist aan dunne haaklijnen gemakkelijker in de bek nemen. Zeebaars is een echte rover die het aas pakt dat tijdens het zwemmen op zijn weg komt. Als dat niet goed in de bek is verdwenen, is je kans verkeken. De zeebaars zal echt niet omdraaien om het aas nog een keer te pakken. Een ander voordeel is dat bij achter het lood geviste haaklijnen de gehele onderlijn keurig op de stroming komt te liggen. Met name bij een harde stroming of veel golfslag kan een traditionele onderlijn – die rechtstreeks aan de hoofdlijn is verbonden – als nadeel hebben dat het aas niet op de juiste wijze wordt aangeboden. Dit omdat je de onderlijn uiteraard haaks op het strand inwerpt, terwijl de stroming evenwijdig aan de kustlijn loopt. De kans bestaat dat de hoofdlijn zoveel stroomdruk krijgt dat de onderlijn als het ware iets van de grond wordt getild of door ruwe golfslag onnatuurlijk in beweging

Verre worpen zijn noodzakelijk om de schar en mogelijk ook wijting en gul te kunnen vangen.

aandachtspunt om hier goed mee om te gaan en de juiste loodkeuze te maken.

PLATVISSEN

Schar, schol, bot en tong zijn de meest voorkomende platvissen in Nederland. Voor al deze soorten platvis volstaat eigenlijk dezelfde onderlijn: een driehaaks onderlijn met sleeplijnen van 30 tot 60 cm. Daarbij kun je nog kiezen tussen drie haken boven het lood of juist twee erboven en één eronder. De kleur van de haaklijnen doet er volgens mij nauwelijks toe. Veel kleuren zijn onder water namelijk niet zichtbaar. In tegenstelling tot kleur vind ik de dikte en stugheid van de haaklijn wel belangrijk. Aangezien de platvis meestal stijf tegen de bodem aast, moet het aas zo rustig mogelijk worden aangeboden. Daarom gebruik ik vaak dikke, stugge haaklijnen van 38/00 tot 50/00. Aan het einde daarvan knoop ik een Aberdeen haak in de maat 6 tot 8. Dit omdat bij wedstrijden meer gericht op aantallen

kleinere vis, platvisjes van 15 tot 20 cm, dan enkele grote exemplaren wordt gevist.

AASCOCKTAIL

Het aas voor de platvis wordt vaak als een soort van cocktail aangeboden. Eerst een leegloper (beter bekend onder de naam zeeper) of stukje zager en dan nog enkele slijkzagers. Die laatste kun je er met een aasnaald opzetten, maar ik doe dat eigenlijk altijd met de hand. Op die manier verliest de slijkzager minder sappen

en die zijn juist noodzakelijk om de vis aan te trekken. De dikke haaklijnen hebben nu als nadeel dat er bij het verbinden met de haak een grote knoop ontstaat. Hierop kun je met name het fijnere aas, zoals slijkzagers, kapot trekken. Om dit te voorkomen laat ik de haaklijn verlopen. Bijvoorbeeld van 40/00 dat aan de standlijn is bevestigd tot 25/00 bij de haak. Het verloopstukje is zo'n 15 cm lang en bevestig ik met een bloedknoop of unieknoop.

DICHTBIJ EN VER

Bij het vissen op platvis is het een kwestie van keuzes maken door middel van de afstand waarop je de montage weg zet. De ene platvis houdt zich namelijk wat verder van het strand op dan de andere. Zo hoef je bij het vissen op bot vaak helemaal niet ver te werpen. Zeker wanneer er wat wind op de kant staat en het water met het getij opkomt, kun je botten tot op enkele meters uit de kant vangen. De andere platvissen, met name

De visserij kan tijdens het WK alle kanten op aangezien er waarschijnlijk op zowel zomer- als wintervis kan worden gevist.

PROGNOSE

"Het geven van een voorspelling van de uitslag is nauwelijks mogelijk. Zoals aangegeven vindt het WK plaats in een periode dat er zowel zomer- als wintervis kan worden gevangen. Daarbij spelen ook de weersomstandigheden een belangrijke rol. Zijn de omstandigheden qua stroming en wind zwaar en is de visserij met name gericht op wijting en schar, dan zijn mijns inziens met name Wales en Engeland de te kloppen landen. Ook Nederland, België en Frankrijk gaan dan meedoen om de medailles. Is het echter zeer rustig weer en bestaan de vangsten vooral uit baarsjes, schol, bot en tong, dan tip ik Portugal als favoriet voor de wereldtitel."

de schar en de tong, verkiezen vaak wat dieper water. De stranden tussen Vlissingen en Westkapelle lenen zich uitstekend voor deze visserij, aangezien de vaargeul relatief gezien dicht bij het strand ligt. Ik zeg expres relatief, want het is nog altijd zaak om met verre worpen (honderd meter en meer) bij de vis te komen.

WIJTING EN GUL

Mocht de schar zich in oktober al aan de Zeeuwse stranden hebben gemeld, dan is de kans zeker aanwezig dat ook de wijting en gul onder de kust zitten. Over de onderlijn voor wijting en gul kan ik kort zijn: dit is dezelfde als voor de platvis, met dit verschil dat de haakmaat wat groter mag zijn. Denk hierbij aan een haakmaat 4. Het klopt dat je gezien de grootte van de bek van met name de gul makkelijk met een haakmaat 1 of 1/0 kan vissen. Bij het wedstrijdvisseren gaat het er echter om dat je zoveel mogelijk centimeters op de kaart geschreven krijgt – en alle vis vanaf 15 cm telt mee. Wanneer je dus ver uit de kant vist – net als de schar houden de wijting en gul zich daar vaak op – kies je dus voor een haakmaat waarmee je zowel rondvis als platvis kunt vangen. Zo vergroot je de kans op vis en daarmee een goede klassering.